

[Arthur Jacobsen.]

Jeg tror for øvrigt, at der er ved at vinde en bredere forståelse frem i befolkningen for den økonomiske sammenhæng; det gælder både mand og mand imellem, og det gælder inden for organisationerne. Oprettelsen af det økonomiske råd og de redegørelser, der er fremkommet fra formandskabet, har i høj grad medvirket til denne forståelse, og derfor lægger jeg stor vægt på, at rådet fortsætter sit arbejde og sine drøftelser, og jeg mener, at det ville være forkert at afskaffe rådet. Mon man ikke fremover bør lægge større vægt på rådets synspunkter, end man har gjort i de sidste år?

Regeringen vil tilstræbe en rationel løsning af byrdefordelingen mellem stat og kommuner. Jeg vil i denne forbindelse gerne pege på den overordentlig store vækst i tilskuddene til bl. a. kommunerne fra 8,9 milliarder kr. i finansloven 1967-68 til 11,4 milliarder kr. i 1968-69 forslaget. Det er jo lovboundne udgifter, der her er tale om; det er lovboundne udgifter, som kun kan røres gennem en ny byrdefordelingslov, hvor hele vort refusionssystem kan blive effektivt revideret. Jeg vil gerne have lov til at tilføje, at det jo i høj grad har sammenhæng med kommunalreformen og dermed den kommende overordnede planlægning for amter og for landet som helhed, som vi gerne skulle have i løbet af forholdsvis kort tid. Det har ikke noget at gøre med kommunernes øjeblikkelige likviditetsvanskeligheder, vanskeligheder, som kan blive forøget for kommunerne i forbindelse med kildeskattens indførelse. Jeg vil også gerne i denne forbindelse bede regeringen have sin opmærksomhed henvendt på de vanskeligheder, kommunerne kan komme til at stå over for, når denne lov skal ud i praksis. Men man må med disse likviditetsvanskeligheder for kommunerne søge en hurtigere løsning på en anden måde.

Vi har med tilfredshed bemærket, at regeringen vil tage fat på udformningen og gennemførelsen af en tidssvarende jordlovgivning, og ligeledes, at landbrugets og fiskerierhvervets økonomiske forhold nu hurtigst muligt søges afklaret.

Må jeg til sidst om det samarbejde, der nu er etableret på regeringsplan, sige: samarbejdet mellem de tre partier i regeringen er ingen forvarsling om sammensmeltning

mellem de tre partier. Det er samarbejde mellem tre forskellige partier, selv om forskellen ikke skal gøres større, end den er, men der er ingen grund til at tilsløre, at den er der. Det radikale venstre — det må tilføjes — har også i andre situationer samarbejdet på regeringsplan med partier, der var forskellige fra vort parti. Det radikale venstre er tilhænger af, at de forskellige anskuelser i befolkningen skal kunne opnå repræsentation i folketinget. Det bevirker, at der i Danmark vil være flere partier, og det gør igen samarbejde til en nødvendighed, hvis der skal opnås resultater. Det er simpelt hen en nødvendighed, hvis vores folkestyre skal kunne fungere. Endelig er det efter vort skøn ikke stridende mod noget princip, at oppositionen og regeringen periodvis bytter roller, og efter dette valg er det naturligt, at det sker.

For det radikale venstre betyder det ikke, at vi ændrer signaler. Det radikale venstre vil i sit saglige samarbejde med den nuværende regering søge at realisere mest muligt af det radikale venstres program. Vi er parat til samarbejde med regeringen, men vi er også parat til samarbejde med oppositionen.

Aksel Larsen: Afstemningen i folketinget den 15. december gav det resultat, der kunne forudses, nemlig en kompakt majoritet for de borgerlige partier i tinget og en borgerlig trepartiregering. Det forekommer vel nok mange, ja, måske de fleste, at dette sidste, altså RKV-regeringen, ikke var en logisk eller naturlig følge af vælgernes stemmeafgivning, og jeg skal da også ganske undlade at modsige dem, der måtte mene, at et regeringssamarbejde mellem de radikale og de konservative ligner en slags omgængelse mod naturen. Jeg har bemærket mig hr. Per Hækkerups opfattelse, at hvis man kunne vende sig i sin grav, så ville salig Hørup sikkert vende sig i sin grav i anledning af det, der er sket, men jeg må nu hertil sige, at når jeg tænker på den politiske udvikling, det radikale venstre har gennemløbet i de sidste 3 år, måtte jeg mené, at så måtte Hørup have været i en konstant roterende bevægelse.

Men regeringen er jo en kendsgerning, og den endrægtighed, hvori de tre regeringspartier udnyttede den mulighed, andre den